

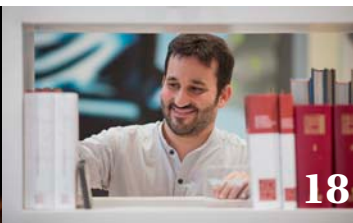
Un pas transcendental

Constituït el nou Parlament, la primera decisió política d'envergadura que han pres Junts pel sí i la CUP –és a dir, la majoria independentista de la cambra– ha estat presentar una proposició de “desconnexió de l'Estat”. En contra del que han afirmat veus tan interessades com tramposes, aquest document no és el resultat de la negociació entre les dues candidatures per evitar noves eleccions, sinó la conseqüència directa del seu compromís electoral. Més encara: Convergència Democràtica i Esquerra Republicana van arribar al pacte que va desembocar en una candidatura unitària precisament amb aquest compromís.

No per esperat i previsible, el contingut de la proposició deixa de ser important. És d'una transcendència enorme. Només cal llegir-ne el segon punt per entendre-ho: “El Parlament de Catalunya declara solemnement l'inici del procés de creació de l'Estat català independent en forma de república”. Mai cap instància representativa catalana no havia aprovat res de semblant. Caldria retrocedir fins a la guerra dels Segadors per trobar documents oficials de pretensions similars. I òbviament, les dues etapes històriques no són equiparables. Quan Francesc Macià va proclamar la república catalana des del balcó de la Generalitat el 14 d'abril de 1931 o quan Lluís Companys va repetir el gest el 6 d'octubre de 1934, al darrere no hi havia una pretensió semblant ni una legitimitat democràtica com la que representa el Parlament.

La decisió, a més, va molt enllà d'una declaració aprovada per la majoria de la cambra. Defineix els passos legislatius posteriors que li donaran tot el sentit. El punt cinquè de la proposició, per exemple, afirma que el Parlament “considera pertinent iniciar en el termini màxim de trenta dies la tramitació de les lleis de procés constituent, de seguretat social i d'hisenda pública”.

El recorregut de la “desconnexió” amb l'Estat espanyol a què s'havien compromès els partits independentistes catalans, que compten amb la majoria parlamentària per concretar-lo, ha quedat ben definit. La resposta de l'Estat –de tots els poders de l'Estat– ha estat agra. Tan agressiva com la que han tingut els grans partits polítics espanyols. En tot l'Estat no s'ha sentit ni una veu conciliadora, que no faça de la intransigència l'única divisa de combat. Hi ha moltes veus que demanen que les forces independentistes actuen “amb seny”, però n'hi ha de ben poques que reclamen sentit comú als grans poders i al Govern de l'Estat. El conflicte entre les dues parts sembla inevitable. Només podria quedar rebaxat en part si les pròximes eleccions generals no donen al Partit Popular i a Ciutadans la clau de la governabilitat.

La Galeria

73 LITERATURA

Entrevista a Sebastià Alzamora

74 Poètica de la misèria

Guillem Pufarré

75 LITERATURA

Gran Angular

Ramón Pla

75 MÓN EDITORIAL

77 CINEMA

'Hey, old friend!'

Àlex Gorina

78 TEATRE

Cors de confeti

Francesc Foguet i Boreu

79 ART

L'art del prodigi

Ricard Mas Peinado

80 TELEVISIÓ

Resurrecció

Toni de la Torre

81 GASTRONOMIA

Alls, cebes, rics i pobres

Jaume Fàbrega

Disseny: Ana Vanesa Prieto
Disseny de la capçalera: Toni Payà
Disseny de la portada: Toni Payà
Publicitat i promoció: Salva Martínez (València)
 Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido i Zaida Torregrosa (Barcelona). Tel.: 932 384 262.
Nous projectes: Zaida Torregrosa
Subscripcions: Maria Josep Cánovas
Administració: Pilar Martí
Fotomecànica i impressió: Rotimpres Aiguaviva (Gironès).
Dipòsit legal: V-853-1984

Amb el suport:

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà: mecànic, fotoquímic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.